

BÉKEHARANG

A PÖSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ 40 FILLÉR. A MELLÉKLET 80 FILLÉR. AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ PORTÓVAL EGYÜTT 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Miért félsz a haláltól?

Egyik nap megjelent a pestis szelleme — így meséli azt egy rege, — a szultánnál és mondá: „Most átvonulok országodon és ez alkalommal nekem 10 000 áldozat kell.” — „Vegyed, te kegyetlen és takarodj!” mondá megborzadva a szultán. Három hónap múlva azután ismét megjelent a kegyetlen szellem e szavakkal: „Most megyek; kész vagyok!” — „Te, hazug!” — mondotta a szultán. — Tízezer áldozatot kértél, pedig harmincezret vettél.” — „Nem, csak tízezret vettem, de a többi a félelem ölte meg!”

Egy másik kép. III. Henrik francia király egy alkalommal meglátogatta a várfogságban levő hugenottákat, köztük Pallissy Bernát műfizekást is, kit rá akart birni, hogy mondjon le evangéliumi hitéről. „Ha ön nem mond le hitéről, akkor én, a király, sem menthetem meg.” — „Fenség, — mondotta Pallissy nyugodtan, — én tudom, hogyan kell meghalni, nem félek a haláltól!”

Igen: tudni, hogyan kell meghalni, ez az élet csodálatos titka és rejtélye. Hősként a halálnak szemébe nézni.

A legtöbb ember tudja ugyan, hogy meg fog halni; de hogy hogyan fog meghalni, afelett nem gondolkodnak. A halál nekik olyan ijesztő valami, olyan rémítő sötétség, olyan életrontó, minden örömet megzavaró, hogy minden gondolatot elvetnek maguktól, a mi erre a szörnyre figyelmeztethetné őket.

Csodálatosképpen senkisé is ajánlja magát annyiszor, mint éppen a halál. A halál egy egész csomó postást alkalmaz, kik széjjel hordják a széles fekete gyászjelentést a címzeteknek. Majdnem minden napilapban hirdeti magát a gyászjelentési rovatban.

És mégis, talán te is úgy élsz, mintha a halál nem létezne, mintha mindez téged nem érdekelné.

Hát bölcsesség az, semmibe sem venni azt, aki nemsokára komolyan fog beszélgetni veled?

Hát bölcsesség az, azzal nem foglalkozni, ki talán már nemsokára érted is jönni fog? És ha elvisz, akkor mi lesz veled? Hová visz?

A semmibe, — ezt te magad sem hiszed el. Hogy a siron tul nincs élet? Hát ezt honnét tudod? Hol van ez megírva? Azt mondotta valaki, hogy ha az ember meghal, akkor bedobják egy gödörbe és akkor vége van mindennek. Mikor azután kérdeztem, hogy maga honnét tudja ezt, azt felelte, hogy a pékünk mondotta. Hát a pék honnét sütötte ki? Neked, kedves barátom, ki mondotta, hogy a halál után mindennek vége van? Hogy nem jött még onnét vissza senki? Ez nem igaz, mert az Ur Jézus visszajött és Ő az, ki legyőzte a halált. Igen, te is — mint oly sokan — szeretnéd, ha a halállal mindennek vége volna. Miért, mert nincsen rendben a szénád. Ez csak majmolás, hogy te is úgy beszélsz, mint a többi. Igaz az, amit a Biblia mond: „Elvégeztetted, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet” (Zsid. 29, 27.) Hogyha tényleg vége van mindennek a halállal, akkor miért nem szeretsz erről beszélni? Oh, kedves halhatatlan lélek, ne engedd, hogy a világ megcsaljjon téged. Légy bölcs és nézz ma a halálnak szemébe. Ne nyugodj mindaddig, míg bizonyosat nem tudsz a halálról. Igen, bölcs az az ember, aki számít a halállal. Már Mózes is így imádkozott: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk” (Zsolt. 90, 12.)

Kedves barátom! Isten szeret téged, Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem, hogy az megtérjen és éljen. A bűn a halál okozója. Ezért mondja az Írás: „Térjete meg!” Jézus Krisztus, ki maga az élet, azt mondja tenéked: „Térj meg!” Nem azt mondja: „Térj át egy másik vallásra”, hanem azt mondja: „Térjete meg a ti bűneitekből.” Megtértél-e már? Hogy te mindig jó voltál meg vallásos, ez nem elég, hanem hogy megtértél-e már? Sokan idegesek lesznek, ha feltesszük ezt a kérdést, hogy megtértél-e már? Téged is idegesít ez a kérdés? Miért?

Kedves halhatatlan lélek, most parancsolja az Isten mindenkoron mindenkinek, hogy térjenek meg. Nemcsak a fekete pogányoknak kell megtérni, hanem a fehér keresztény pogányoknak is. Mindazoknak, akik még a bűnben élnek, ezeket mondja az Ur: „Térjete meg!” Így

néked is szól ma az Üzenet, hogy térj meg. Csakis így tudsz majd annak a zsarnoknak a szemébe nézni, ha megértél bűneidből a te Istenedhez. Kérlek, azért rendezd ügyeidet és térj meg még mielőtt koporsódhoz mértéket vennének. Ha megértél, akkor halld csak, mit mond az, aki maga a feltámadás és az élet. „...Én élek, és ti is élni fogtok.” (Ján. 14, 19.)

Egy haldokló, ki 5 gyermeket hagyott hátra, azt mondotta a feleségének: „Most hívj be a gyerekeket, hadd lássák meg, hogy hogyan halok meg!” Erre bejöttek és a haldokló ágya köré csoportosultak. Az édes apjuk mindegyiket megáldotta és kérte őket, hogy úgy éljenek, hogy egykoron viszontláthassák őket. Egy éneket énekeltek és mire az utolsó verset énekeltek, az édesapa már annál volt, kit életében mindenek felett szeretett, Jézusnál.

Hát te, kedves barátom, hogyan fogsz meghalni? Hogy mégysz át a mulandó világból az örökkévalóságba? Hol töltöd majd az örökkévalóságot?

Boldogok a halottak mostantól fogva, kik az Urban halnak meg. De csak az tud az Urban meghalni, ki annak is él! Ezért kérlek, változtasd meg életedet, térj meg. Hígyj az Ur Jézus Krisztusban és akkor már nem kell félned a haláltól. Meri aki hiszen a Fiuban, annak örök élete van, annak nem árt a második halál!

Minor.

Amerikai úti emlékeimből.

Közli: *Funk M.*

(Folyt.)

Az egyetemes gyűlés.

Miután dr. Stanley Jones lemondott megválasztásáról, megköszönte még a beléje helyezett bizalmat s benső imát mondvá, ott hagyta helyét s lement a delegátusok közé. Ha valaki ilyen alázatos tud lenni s a püspöki méltóságról ily tekintélyes testület előtt lemondani, az természetesen testvéreinek megbecsülését s tiszteletét vivja ki magának. Mindnyájan tisztelettel s szeretettel néztünk dr. Stanley Jonesra. Hála legyen Istennek olyan emberekért, akik készek lemondani rangról, fizetésről, hogy felismert hivatásukban élhessenek Istennek dicsőségére és embertársaik javára! Erre csak igazán nagy emberek képesek. Bár volna sok ilyen ember! Legtöbbször azonban állás és pénz után törtetnek az emberek! Van egyházunkban még sok értékes erő! Ezt tudnunk jól esik s nem féltjük egyházunk jövőjét.

Legyen szabad röviden «Isten akaratáról» írni. Sokszor játszunk «Isten akaratával» mert leginkább azt jelentjük ki «Isten akaratának», ami saját terveinknek, céljainknak s sokszor önérzetünknek megfelelő. A püspöki testület több

HIREK.

— Aratási ünnep a budapesti magyar gyülekezetben október 7-én. Fővárosi testvéreink bár nem szántottak, vetettek, évről-évre megtartják az aratási ünnepélyt, mely alkalommal a mindennapi kenyeret ábrázoló termények ott állanak az Ur asztalán. Az idén is gondoltak budapesti testvéreink arra, hogy minden áldás Istentől jön. A pénzben és természetben beadott szeretetadomány az idén is meghaladta a 300 pengőt. Jó Istenünk áldja és segítse továbbra is budapesti testvéreinket.

— Aratási ünnep Miskolcon október 14-én. Miskolcon az ujonnan épített imaterem már is szűknek bizonyul a sok érdeklődő befogadására. Predikátor és gyülekezet együttesen azon fáradoznak, hogy minél több lélek ismerje meg a szabadító Krisztust. E célból az aratási ünnepnap délután kimentek a város melletti u. n. »Dani« völgybe, ahol több száz szegény napszámos, favágó, muzikus, emberhez nem méltó földbe vájt barlangban laknak. Egynémelyik már több mint 30 év óta. Fülledt, büzhödt levegő fogadja a belépőt, rongyos, beteges gyermekek s tüdővésztes felnőttek. Testvéreink énekére csak úgy özönlöttek kicsinyek és nagyok, egészségesek és betegek a sok barlangból. Figyelmesen hallgatták a Jézushoz hívó karéneket s nem egynek szemében ott rezgett a lélek mé-

napon át imádkozva dolgozott s tanácskozott. A delegátusok is imádkozva dolgoztak. Mégis mikor fenti püspök választást olvassuk, azt kell kérdeznünk, hogy hát hiába imádkoztak, hiába dolgoztak? Nem volt Isten akarata szerint ez a választás? vagy mikor azt határozták egyhangulag s indítványozták, hogy Koreának nem kell külön püspök, nem volt ez «Isten akarata»? Azok a férfiak is, akikre többször szavaztak, kijelentették, hogy ők visszalépnek a püspökségtől, vajjon nem volt «Isten akarata» mikor oly sok szavazatot nyertek? Mikor egyhangulag megválasztották dr. Stanley Jonest, mindenki nagy örömmel állapította meg, ez «Isten akarata». Másnap aztán az ujonnan választott püspök leköszön a püspökségről s ezt komoly, megható szavak kíséretében tette, hogy meg volt mindenki győződve arról, ime, amit dr. Stanley Jones most tett, az «Isten akarata».

Nagyon nehéz az «Isten akaratát» megismerni. Azért legjobb az ilyen kifejezésekkel nem játszani. Legtöbbször az az Isten akarata, aminek érdekében nekünk áldozatot kell hoznunk s amit teljesíteni nehezünkre esik.

Végül is az egyetemes gyűlés harmadik püspöknek megválasztotta Singapur superintendensét dr. Sect. Öt missziói püspöknek választották meg a Filippini szigetek és Malagesia számára.

lyéből feltörő könny. Szemeiket ég felé irányították, ahol majd egykoron jobb lakásuk lesz lelkiüknek, mint e földön testüknek. Szeretnők hazánk gazdagjait, a milliomosokat és a tizezer holdasokat csak egyetlen egy percre bevezetni ezen nyomortanyákba, azaz barlangokba; tudjuk, hogy akkor még a legkeményebb s a legkönyösebb szív is összeszorulna s felébredne a lelkiismeret s addig nem nyugodna, míg e barlanglakókat nem juttatnák emberi lakásokhoz.

Oh de szerettük volna ezen nyomorgó, beteges embertársainkat kiemelni az állati sorból! De mi magunk is mindnyájan szegények vagyunk. Így csak lelki gazdaságunkból juttathatunk a «Danis»- völgy barlanglakóinak. Énekelünk, imádkoztunk s Isten drága Igéjét hirdettük nekik, meghíván őket Jézushoz, ki az üdvösség forrása. Sok szem könnybe lábadt; sok lélek érezte, hogy maga, a szegényeken könyörülő Krisztus látogatott el hozzájuk, követeli képében s hívja őket lelki boldogságra.

Este Wallrabenstein Jakab. ker. superintendens vetített képes előadást tartott ily címen: Hazánk elnéptelenedésének erkölcsi és gazdasági okai. Élesen ostromozta a ma mindjobban tultengő kutya-kultuszt s adatokkal, statisztikával s gyakorlati példákkal bizonyította, hogy ma sokkal jobban szeretik egyesek a kutyákat, mint a gyermekeket. Kutyákból egy egész farkát szívesen nevelnek, gyermek meg nem kell, legfeljebb egy, vagy egy sel

Jelenlegi püspökeink között tizenhat származik predikátor családból. Ezt jó jelnek látom, predikatori hivatalunk számára.

Május 27-én, vasárnap délután 3 órakor avatták fel az ujonnan választott püspököket, több mint 3000 ember jelenlétében. A pódiumon 38 püspök foglalt helyet, miközben a hatalmas orgona szép egyházi éneket kísért. Mióta a déli methodista egyház elvált a püspöki methodista egyháztól, most első alkalommal történt, hogy egy déli methodista püspök vett részt egyetemes gyűlésünkön. Ezalkalommal részt vett a déli methodista egyház részéről dr. W. F. Mac Murray, ő is ott ült püspökeink között. Ez jó jel a jövő számára! Lehet, hogy az egyesüléshez most közelebb vagyunk, mintsem gondoljuk. Megható jelenet volt, mikor az új püspöknek édesatyja, a 79 éves Wade Grill, egyházunk még hivatalban levő predikátora, az avatás alkalmával szintén áldólag tette kezét fia fejére! Miközben mindenki csendben imádkozott, letérdelt az ujonnan választott három püspök az oltárnál. Egy nagy énekkar, melyben a Causas Cityben létező összes methodista énekkarok egyesítve voltak, énekelte az avató éneket. Ezután következett az avatás. Az egész megható aktust egy hatalmas choral fejezte be.

(Folyt. köv.)

Előadó ezen vetített képes előadást meghívásra bármely gyülekezetben v. felekezetben, vagy társadalmi egyesületben készségesen bemutatja.

A miskolci gyülekezet aratási ünnepe is gazdag magvetés volt. Reméljük, hogy a mag kikel s megtermi gyümölcsét!

— **Evangelizáció Kispesten.** Az utóbbi időben kispesti gyülekezetünk vallásos élete igen fellendült. Hecker H. és dr. Meyer Fr. predikátorok fiatalos hévvel s lendülettel vették kezükbe a munkát a magyarok és németek közt. — Munkájuk támogatására és kiszélesítésére végett segítségükre jöttek: október 15—21-ig Schmidt János dombovári predikátor s október 22—26-ig lapunk szerkesztője. Nagyon jól látogatott összejöveteleket tarthattunk 14 napon keresztül. Az Ige vonzotta a lelki táplálékra éhes lelkeket. A budapesti testvérek is dicséretre méltó módon támogatták predikátorainkat ebben az evangelizációs munkában; amennyiben énekekkel s imákkal résztvettek a magvető munkában. Ha gyülekezetek és predikátorok az Ur ügye iránt továbbra is ily lelkesedéssel buzognak, szép jövő vár kispesti munkánkra. Adja az Ur, hogy úgy legyen!

— **Evangelizáció Kaposvárott.** Itt már évek óta dolgozunk. Látszólag kevés eredményel, de részünkről nagy áldozathozatallal s kitartással. Dékán E. predikátor támogatására Liebstökel J. angyalföldi predikátor sietett október közepén s nyolc napig tartó imádkozó s igehirdető munkával igyekeztek a testvérek a kis imatermünket megtöltő hallgatóságot Krisztus követésére megnyerni s őket az üdvösség kútforrásához elvezetni. Reméljük, hogy több lélek befogadta Jézust s ezentul buzgón követi!

— **Vetített képes előadás az «Egyke» és a kutyakultusz ellen Nyiregyházán.** Wallrabenstein Jakab lelkész már évek óta gyűjtötte az adatokat arra nézve, hogy miért hanyatlik a gyermekszaporodás. Adataival, amit 45 képben szemléltet, igazolja, hogy a kutyakultusz tultengése sok magyar gyermeket kiszorít a családból. Sok kutya kolbászt, sonkát, marhahuslevest kap, ugyanakkor mikor a magyar gyermekek tizezrei nyomorognak. Erre nézve Gegus rendőrkapitány ur könyvéből merített s állított a közönség szemé elé elszomorító eseteket. Mint tudjuk, a Békeharang és Szentharc szerkesztője bármely felekezet, gyülekezet vagy társadalmi egyesület meghívására hajlandó elmenni s ezt a maga nemében páratlan összeállítású vetített képes előadást megtartani.

— **Imateremavetés Zomborban.** Nagy örömnappja volt október 5-én a zombori kis gyülekezetnek. Ezen a napon adtuk át rendeltetésének azt a szerény tétmet, amely ezental az ottani testvéreknek gyülekező helyül fog szolgálni. Zomborban már évek óta meg volt a saját tulajdonukat képező házuk, de a beköl-

tőzés körül mindig nehézségek gördültek. Nem csoda, hogy most, amikor végre lehetővé vált a beköltözés, az öröm határtalanul nagy volt. Testvéreink nagyon boldogok voltak. Amikor a különböző szónokok Isten csodálatos vezetésére rámutattak és arra figyelmeztették testvéreinket, hogy a munka fejlődésében nagyon fontos szerepet fog játszani hitünk és állhatatos hűségünk, hallgatónk arcáról látható volt az az eltökélt akarat: mi hűségesek akarunk maradni. Lerch predikátor testvére most nagyobb feladat vár mint eddig, az ottani munka végzésében. Az Ur áldása kísérje. Jacob superintendens testvér, Mayr ker. felügyelő és e sorok írója hálattal szívvel gondoltak arra, amit Zomborban cselekedett már az Ur. Az a munka, amit az Urban végzünk, nem lehet sohasem hiábavaló! Ezt üzenték a zombori testvérek Drumm Ferdinánd és Drumm Adolf testvéreknek is, akik itt azelőtt uttörő munkát végeztek és sokat küzdöttek ügyünkért. — Bizzatok, mert Neki győzni kell! **Sebele Gy.**

— **A strabiceji kerületi gyűlést** alábbi program szerint tartották jugoszláviai testvéreink: Kedden, október 29-én este hét óra-
kor: Üdvözlő istentisztelet és evangelizáció, Jakob János. — Szerdán, október 30-án délelőtt 9 óra-
kor: Áhitat és Urvacsora, Jakob János. Délelőtt fél 10 óra-
kor: Tanulmány. »Önfenntartási lehetőségek«, Drumm Nándor. Délelőtt negyed 11 óra-
kor: Életrajz »Assisi szent Ferencről«, Stahl Lőrinc. Délután 2 óra-
kor: Evangelizációs istentisztelet, Sebele György. — Csütörtökön, november 1-én délelőtt 9 óra-
kor: Áhitat, Mohr Jakab. Délelőtt fél 10 óra-
kor: Tanulmány »Hogyan neveljük népcinket Krisztusban való önállóságra«, Mayr Ferdinánd. Délután 2 óra-
kor: Bibliaóra, Hafner Werner. Este 7 óra-
kor: Evangelizációs istentisztelet, Lerch István. Predikátorok tanácskozásai külön ügymenet szerint. E program elkészve érkezett s így nem hozhattuk októberi számunkban.

Halálozási jelentések.

Szeptember 25-én Srobranon meghalt 81 éves korában **Margit Ferenc**. Amikor egy év előtt temette el feleségét még ritka életerőnek örvendett, de az elmúlt hideg tél levette lábáról és azóta rohamosan gyengült. Srobrani magyar munkánk kezdetén odaadón segített mint gondnok. Ideiglenes hanyatlás után újra lelkesedett Uráért és felkészült az örök életre. Az Ur fogadja kegyeibe hátramaradt gyermekeit is.

A staribeceji szegényházban október 14-én egy szivroham véget vetett **Damjanovics Miklós** testvér életének 62 éves korában. Bár buzgón készült a halálra, mégis várta meggyógyulását és tervezgetett. Az erős férfi hűséges feleségének két év előtt történt halála óta szemmel láthatólag sorvadt. Évekig volt staribeceji gyülekezetünk gondnoka, amire gazdag tapasztalata mint volt csendőr és rendőrmester alkalmassá tette.

Mindössze négy éves korában esett áldozatul **Ördög Juliska** édesanyja nyomorának. Szegényes konyhájuk a tartós esőzés folytán vasárnap október 14-én összeomlott és a mestergerenda agyonütötte az ártatlan kis Juliskát. Temetése zuhogó esőben szép részvét mellett ment végbe a városi kórház siralomházából. Az Ur vegye oltalmába megrendült hozzátartozóit!

— **»Jákób kutjánáb».** Ily cím alatt dolgozta fel szerkesztőnk Jézusnak beszélgetését a samariai nővel, ifjusági egyesületekben való előadásra. Összesen 14 leány szerepel. Egy délutánt vagy egy estét kitölt ez az előadás, melynek egyes jelenetei közben az énekkar megfelelő énekeket adhat elő. Tizenégy füzet megvétele a darab előadására jogosít. Tizenégy füzet ára: 5 P. Kapható: Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.

— **»Hívő házasság».** Pár nap múlva hagyja el a sajtót egy csinos kiállítású füzet, melyben 5 leány párbeszéd alakjában foglalkozik bibliai alapon a férjhezmenés, illetve a házasság kérdésével. Hívő körökben s ifjusági egyesületekben nem igen merték nyilvános beszélgetés formájában a házasságot, a két nembeliek bibliai alapon való ismerettségét tárgyalni. Szerkesztőnk fenti cím alatt egy kiváló forrásmunka alapján megoldotta ezt a problémát s komoly beszélgetés alapján, bibliailag megvilágítva tárgyalja azt a kérdést, hogyan lépjen egy hívő leány házasságra, ha édesanyja nem »hívő« s a kérő sem »hívő».

A karácsonyi, ujévi, szilveszteri ünnepek s a hosszú téli hónapok bő alkalmat szolgáltatnak ifjusági előadásokra. Melegen ajánljuk fenti munkát a bibliai alapon munkálkodó ifjusági egyesületeknek. Kapható: Ker. Könyvesház; Budapest, Felsőerdősor, 5. sz.

— **Alkalmos karácsonyi ajándék.** Egy kassai hívő tanítónő egy kitűnő ifjusági iratot fordított magyar nyelvre, amit a Ker. Könyvesház **»Rakoncátlan»** cím alatt rendezett sajtó alá. Pár nap múlva ez a munka is elkészül. Egy elkényeztetett, rakoncátlan fiúnak csinytevéseit beszéli el a szerző, ami különösen mulattató s még felnőtteknek is szórakoztató. Elmondja aztán azt is Rakoncátlan, hogyan tér meg s lesz az Urnak jó gyermeke.

Kitűnő nevelő hatásánál fogva a szülőknek melegen ajánljuk s nyugodtan mondjuk, hogy szebb, nemesebb szórakozást nyújtó karácsonyi ajándékot nem szerezhetnek gyermekeiknek mintha ezt a könyvet megveszik számukra s felolvassák esténként. Ára később állapítatik meg. Kapható Ker. Könyvesház Budapest, Felsőerdősor 5.

— **»Tékozló fiu«** ifjusági egyesületekben való előadásra kiválóan alkalmas füzetet még egyszer ajánljuk. Kapható könyvkereskedésünkben.

Rochat L.

A kék kereszt egyesület alapítója.

(Folytatás.)

III.

Hogyan vezeti az Ur az ő gyermekét.

Felavatása után Rochat külföldre ment Angliába. „Gyakorlati keresztyéniséget“ akart látni s inkább azt tanulmányozni mint a theologiai tudománynak egyes problémáit. Azt akarta látni, hogyan hat az Ige, hogyan alakítja át az embert. Ezt a főiskolán nem tanulhatta.

A Paddock-Wood-i paplakban hallott először életében a szeszes italoktól való teljes tartozkodásról. Ugyanúgy hallotta, hogy a szeszes italoktól való tartozkodás árt az egészségnek. Mivel Rochat a gyakorlat embere volt, így szólt önmagához: „Kiprobálom önmagamon milyen is a szeszes italoktól való teljes tartozkodás! Nem tett fogadalmat s nem is irt alá semmiféle fogadalmi lapot.

Néhány hétig hozzá sem nyult a szeszhez s nagyon jól érezte magát. Már már úgy érezte, hogy nem is olyan nagy dolog, lemondani a szeszről s teljes abstinenciát gyakorolni.

De akkor közbe jött valami, ami gondolkodóba ejtette. Ő maga ezt így beszélte el:

„Papa urral s feleségével 1876 január 8-án vendégségben voltunk házigazdám egyik barátjánál, aki vacsorára hívott minket. Vacsora közben kínálgatás dacára visszautasítottam a bort s nem ittam. De a vacsora végétől olyasmi történt, amire nem számítottam. Megtöltötték poharainkat pezsgóval, hogy azokat a háziasszony egészségére ürítsük. Szabadkoztam, hogy nem iszom semmiféle szeszes italt. Ekkor a házigazda azt mondta:

„Kedves fiatal barátom, nálunk angoloknál az a szokás, hogy a vacsora végétől a háziasszony egészségére ürítjük poharainkat. Ha ön nem hajlandó magát ennek a mi nemzeti szokásunknak alávetni, akkor engem nagyon megsért s vége a barátságunknak!“

Mit tehettem? Gyenge voltam, s azért én is kiürítettem pezsgős poharamat, a háziasszony egészségére mint a többiek. De ez volt az utolsó pohár bor, amit ittam.

IV.

Az utolsó pohár bor.

A január nyolcadiki este Rochat számára sokat jelentő fordulópont lett. Olyan leckét kapott akkor este, amit többé el nem felejtett.

A hazafelé vezető úton tele volt a szive szemrehányással, mert gyáván viselkedett. Azzal az erős feltevással ment a vacsorára, hogy nem iszik mást, csak vizet s ime az ivási szokások mily durva kézzel rombolták le erős szándékát.

Csak pusztá udvariasságból engedett. A saját akaratáról lemondott s mások akaratát teljesítette. Mert mások koccintottak s ittak, hát ő is koccintott s ivott. Hova lett a függetlensége, a saját akarat elhatározása? Azt mondta magában: Másoknak azt prédikálok, hogy a kísértésben álljanak ellen, s Istennek inkább engedelmeskedjenek mint embereknek, s ime most is engedél az emberek csábításainak. Ha már rám is ilyen nagy befolyással van az emberek kínálgatása s csábítása, milyen nagy befolyással lehet szegény munkásokra, társaiknak vagy főnököknek kínálgatása!

Most arra gondolt, hogy a keresztelők, esküvők s egyéb ünnepek, mindmennyi alkalom az ivásra. Szemrehányást tett magának: „Pap akarsz lenni, s nincs bátorságod a kínálgatásra „nemet“ mondani. Szégyeld magad. Hogyan kívánhatod másoktól, hogy a csábításokra ne hallgassanak, ha magad sem tudtál ellentállni? Farizeus vagy, aki másokra olyan terhet akarsz rakni, amit magad sem akarsz hordani!“

Csak most tudta felfogni az ivási szokások hatalmát s ostoba voltát s csodálkozott azon, hogy hívő keresztyén hogyan hódolhat még világi szokásoknak, különösen az ivási szokásoknak. Rájött arra, hogy ha nem mer ellentmondani a kínálgatásoknak, akkor gyáva s ő sem tett egyebet, mint a közmondás tartja, aki a farkasok közt van, az ordítson a farkasokkal.

Hogy megőrizze a világtól s az ivási szokásoktól való függetlenségét s szabad akarat elhatározását, azért irta alá a fogadalmat, hogy többé szeszes italt nem iszik. Ugy látta, hogy ez az az út, mely által a maga álláspontját megvédheti s másoknak is azt ajánlhatja, mint olyan valamit, ami által akaratukat megedzhetik.

Igy vezette Isten az ő hűséges szolgáját azon az úton, melyet számára kijelölt volt.

„Nem érzek semmit“

Egy lelkipásztor következőképpen mondta el egyik élményét.

Pár perccel istentisztelet előtt egy súlyos beteghez hívtak, aki feltétlenül szeretett volna velem beszélni, még mielőtt meghal. Hirtelen nem tudtam mitévő legyek. A templom megtelt hallgatókkal, akiknek Isten Igéjét kellett hirdetnem, amott a betegágyon egy haldokló, aki már soha többé nem fogja hallani e földön az Igét. Helyettesem nem volt, akire az istentiszteletet rábízhattam volna. Úgy döntöttem, hogy legelőször is megtartom az istentiszteletet, s azután megyek a beteghez. Úgy is tettem.

Predikációm után, melyben rámutattam az örökéletre, amit a Krisztusban való hit

által nyerhetünk, siettem a beteghez, akit sohasem láttam s nem ismertem.

A házigazda azzal fogadott, hogy a súlyos beteg az apósa. Csak most jött látogatónak s hirtelen rosszul lett. Mindig jó ember volt, szorgalmasan járt a templomba. De most olyan nyugtalan s olyan furcsán viselkedik. Ezért hívtak engem, hogy beszéljek a beteggel. Csendben fohászok az Úrhoz, adja meg a helyes gondolatokat s szavakat. Így haladtunk az emeleten levő betegszoba felé. Mikor megpillantottam a beteget, aki jó hetvenesnek látszott, jó benyomást tett rám s magamban megállapítottam, hogy a beteg tényleg az Ur gyermeke. Ágyához érve a beteg felém nyújtotta kezét, de arca nagyon örömtelen volt.

Kérdeztem mi az oka szomorúságának. Erre a beteg ezeket mondta: „Már 50 éve ismerem az Urat. Vele életközösségben állottam. Sok kísértésben megsegített. Azt hittem, mindvégig velem lesz. Most meg kell halnom s nem érzek semmit az ő közelségéből. A szívem oly üres és remény nélküli.”

„Honnan tudja, hogy az Ur önt elhagyta? Hisz Ő maga mondja: Nem hagylak el!”

„Oh, ismerem az Írást, de most minden elhagyott, minden oly üres. Azelőtt öröm és békeség lakozott szívemben, de most nem érzek ebből semmit. Olyan a szívem, mint egy kő.”

Egy ideig gondolkoztam mit mondjak ennek a szomorú, reménynélküli betegnek. Majd mikor azt kérdezte tőlem: „Nem tud engem semmivel megvigasztalni?”, eszembe jutott egy bibliai vers, amit így idéztem a beteg emlékeztetésére: „Aki érez, annak van örök élete!” A szobában mély csend volt. Csak a beteg lélegzetét lehetett hallani. S akkor egyszerre kiderült a beteg arca, barátságos mosoly ült a szomorúság helyébe s azt mondta:

„Nem úgy hangzik az a vers, hogy aki „érez”, hanem így: „Aki hiszen, annak vagyon örök élete! Igen, Uram, én hiszek, én benned bizom, tudom, hogy örökéletet adsz nekem!” A haldokló megnyugodott. Már nem volt bánás. Mi pedig letérdepeltünk a beteg ágya előtt s Istennek kegyelmébe ajánlottuk, kérvén számára a Krisztus által való békeséget és örök életet. Imánkra a haldokló, mosolygó arccal kétszer is mondotta: Amen, Amen! Az örök életben való hittel hunyta be szemét s költözött e mulandóságból az örökkévalóságba!

Németből szabadon W. J.

A mester lábainál.

Sundar Singh beszédei.

1. Majdnem minden ember tudja, hogy bűnös, hogy bűn Istenre nem hallgatni és imádatát elhanyagolni. A bűn pusztító hatalmát a világ jelenlegi állapota eléggé nyilvánvalóvá tette. De nem eléggé világos az, hogy mi tulajdonképpen a bűn és hogy Isten akarata ellenére miként hatolhatott teremtményei közé annak pusztító ereje, holott Isten, a mindenható állapotban munkálkodott értük és bennük.

Bűn az, ha Isten akaratának ellenszegülünk és a saját akaratunknak szerzünk érvényt, ha mellőzzük azt, a mi jó, helyes és pártoljuk a rosszat. A bűn nem olyan dolog, amely teremtetelt, hanem állapot. Minden teremtménynek csak egy Teremtője van, aki jó: és a jó Teremtő rosszat nem teremthetett, sem nem nevelhetett. Önmagával jutna ellentétbe. Rajta kívül pedig nincs más lény, aki rosszat teremthetett volna. A Sátán is csak azt ronghatja el, ami már teremtetett. Arra nincs hatalma, hogy ő teremthessen valamit. A bűn nem teremtmény és nincs önállósága csupán a tévelygés és romlás állapota. Például: világosság az van, de sötétség nincs. A sötétség egyszerűen a világosság hiánya. Épen így a bűnnek nincs létele, hanem a jó ellentéte és hiánya és önmagában rossz. De a bűnnek ez az állapota nagyon veszedelmes: mert igen sok lélek eltéveszti ebben a sötétségben a helyes utat és a sátni csalások szikláin összeüszk magokat, alázuhanak a pokol mélyébe és elvesznek. Ezért lett Jézus a világ világossága, ember, hogy az Ördög munkáját elrontsa és megváltsa azokat, akik megtérnek és hisznek. Öbenne és biztosan elvezérelje őket rendeltetési helyökre az égbe, ahol nincs többé sem éjszaka, sem sötétség (Jel. 21, 23; 22, 5).

De hogy engedhette a mindenható Isten, hogy létre jöjjön a bűnnek ez a sötét állapota? A Sátán és az ember hamis, tévelygő módon, saját akaratukból megteremtették bűnös vágyukat. De miért nem teremtett Isten úgy az embert, hogy el ne bukhasson? Válaszom ez: Ha Isten olyannak teremtette volna, mint a gép, úgy sohasem tapasztalhatta volna a szabadakarat használatának és az önrendelkezésnek igazi örömét. Ádámot és Évát megcsalta az Ördög, mert büntelen állapotukban sejtelmük sem volt a csalásról és hazugságról. A bűneset után maga a Sátán sem ismerte a kevélységet; mert nem is volt kevélység, habár ez később látható lett mind a Sátánban, mind az emberben. Isten azonban irgalmasságánál fogva jóra tudta fordítani ezt az állapotot is? Megváltónk emberré létele és elégtétele által. Istennek ez a csodálatos és határtalan szeretete

kijelentetlen és ismeretlen maradt volna. A megváltott bűnösök, miután megtapasztalták a bűn keserűségét, egészen másként becsülték a paradicsom boldogságát, mint enélkül. Épen így a keserű étellel ellentétben tudjuk igazán megbecsülni és élvezni a méz édességét. Nem tudtak többé örömet találni a bűnben, hanem alázatosan, engedelmesen és szeretetteljesen szolgáltak és örvendeztek az égi Atyának.

Az embereket érdeklik a nap és hold foltjai, fogyatkozásai, de sejtelmük sincs azokról a foltokról és fogyatkozásokról, melyeket a bűn okoz s amellyel őket behálózza. Ebből mérhetjük meg bizonyos fokig mily nagy a sötétség, ha már a világosság is, mely az emberben van, sötétséggé lett. A belpoklos teste fokról-fokra érzékelhetőbbé lesz. Így teszi a bűn érzéketlenné az ember szívét és lelkiismeretét, míg annyira elhal, hogy már egyáltalán nem veszi észre a bűn undok voltát. De eljő az idő, amikor ijedten látja be, mivé tette a bűn és akkor lesz sirás és fogcsikorgatás.

A bűnbe elmerült épen úgy nem veszi észre, mint a vizalámerült sem érzi a fején a sok tonnányi víz nyomását. A víz súlyát nem érzi, de megfullad és meghal. Ellenben ha a vizen kívül visszük a terhet, megérezzük a súlyt. Azok azonban, akik a bűn terhét észre vevén meg érnek és Jézushoz jönnek, megtalálják lelkük nyugalmát, mert az embernek Fia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett. (Máté 11, 28; Luk. 19, 10).

Hogy az ember meghaljon, ahhoz nem szükséges a elébe tart minden tagjának elgyengülése és hasznavehetetlenné válása. Már az elég, ha a szív nem működik, vagy az agy lesz beteg. Vagy előfordulhat, hogy szerencsétlenség vet hirtelen véget az életnek. Pedig egészséges, életerős lehet minden tag, sőt duzzadhat az életerőtől. Így csak egyetlen bűn mérgezett hatása elég a szívnek vagy az agynak és tönkre megy az egész szellemi élet, az egész család, faj, ország tönkre mehet az egész világ, amint azt Ádám esete eléggé bizonyítja. De egyetlen egy szó elég az Üdvözítő szájából is, hogy a halottat, miként Lázárt, visszaadja az életnek.

Előfordul, hogy valamely állat, valamely madár az emberek között él s velük barátságot köt. De ha az állat ezután vissza tér rokonai közé, ugyancsak barátságatlan fogadtatásban lesz része, most azok a szokások, melyeket az emberek között sajátított el, a többiek előtt annyira idegenek és visszataszítók, hogy a visszatérőt emiatt megtámadják és megölik. Az ég Angyalai és Szentjei, hogy tűrhetnék meg körülükben a bűnöst, aki elvetemült társaságban élt, holott az állatok is kiűzik maguk közül azt, aki az emberek társaságában rájuk nézve idegenné lett? Ezzel nem azt akarom mondani mintha az Angyalok nem szeretnék a bűnösöket; hanem a megtérés nélküli bűnösnek nagyon kellemetlen lenne a szentséges ég élet-

módja. Hogy bírnák ki állandóan a Szentek és Igazak közti életet az égben? Büntetés lenne nekik az ilyen paradicsom, még rosszabb a pokolnál. Isten senkit sem űz ki a mennyből, Isten senkit sem vet pokolra; mert Isten a szeretet, soha senkit sem kárhoztat pokolra. A bűnös élete maga az, amely őt pokolra juttatja. Már ebben az életben kiviláglik az emberi szívből a menny vagy a pokol, aszerint amint a jónak vagy a gonosznak engedi át magát az ember Aki tehát a pokol örök kárhoztatától akar menekülni, annak bűneiből kell megtérni és szívét adja a Megváltónak, hogy Ő lakjék benne és a Szent Szellem munkája által mind az örökkévalóságig Isten országa gyermekévé tegye.

A földi kormány vagy király ellen lázadó ember másik országba menekülhet a büntetés elől. De hová meneküljön az, hová rejtőzzék el aki Isten ellen lázadt föl? Akár az égbe száll föl, akár a föld alá, Isten megtalálja (Zsolt. 139. 7. 8) Egyetlen egy menekvése van, most vesse magát az Ő lábai elé és térjen meg.

Ádám és Éva nem tudták eltakarni magukat a fügefa levéllel. Kénytelenek voltak bőrből csinálni ruhát, az emberi jócselekedetek ép úgy elégtelenek mint a fügefa levelek. Ami minket befedezhet és a következő harag elől megmenthet, az egyedül Jézus Krisztus elégtételének a ruhája.

A moly nem törődik a fűz égető, megsemmisítő erejével, hanem egyenesen neki repül és tönkre megy benne. Épen így nem gondolnak az emberek a bűn mérges kárhoztatos erejével, hanem félrevezetve annak remélt élvezete által, örök kárhoztatba rohannak. Jézus mint világosság, a bűnöst a haláltól megmenti, örök élettel megajándékozta, mert az azért ember teremtett, hogy ennek a Világosságnak az áldását élvezze

A bűn nem képzelődés, nem álom, hanem valóság. Mivel az ember a szellemi sötétség állapotába jutott, gonosz szabad akaratából a gonosz csirái és a bűn különféle fajai sarjadtak amelyek szellemét tönkretették, megmérgezték és meggyalázták-, épen úgy mint a himlő rövid idő alatt örökre elékteleníti a szép emberi arcot. Amiként a fájdalomnak és a betegségnek nem Isten az okozója, épen úgy nem oka sem a bűnnek sem a gonosznak. Ezek egyszerűen az emberi engedelmség gyümölcsei. Fájdalom és betegség sem képzelődés, hanem külső ismertetője és megjelenési alakja a bűn bennük székelő láthatatlan betegségének, amely bűn eredeti vagy attól a családtól vagy rokonságtól örököltük, amelyhez épen tartozunk. Ha az emberi közösségnek minden tagja Istenhez tér és vele valóban közösségre lép, akkor Jézus Krisztusból beléjük ömlik életvére és meggyógyul a külső betegség és minden időkre megajándékozta őket teljes egészséggel; mert az ember erre teremtett. Így él majd az ember mindörökre Istennel, Teremtőjével és Vezérlőjével boldog életet.

Tuláradó élet.

Tuláradó életre van szükségünk Attól a perctől fogva leszünk áldással, amelyben ezt a tuláradó életet megkapjuk.

Mi az a tuláradó élet? Nem tuláradó érzelmek, nem tuláradó öröm, nem tuláradó szavak, hanem tuláradó élet. Másokért való élet. Mert élni és adni egyévté tartoznak, mint a belelékezés és a kilékezés. Ha meg akarjuk érteni, mi a tuláradó élet, akkor a Bárány életét kell megtekintetünk. Mikor életét odaadta a kereszten, élete akkor a legteljesebben tuláradó élet volt. Az Ő élete ugyan születésétől kezdve áldásthozó élet volt, de életmenő és üdvösséget szerző életé csak akkor vált, mikor halálba adta.

Az apostolok pünkösdkor kapták meg azt a tuláradó életet. Ettől fogva a Bárány életét éltek. Azelőtt is volt bennük élet és erő; betegeket gyógyítottak, ördögöket űztek, Isten ígéjét hirdették, stb., de egyre nem volt hatalmuk: letenni az ő életüket. (Ján. 10: 17, 18.). Ezt a hatalmat csak pünkösdkor nyerték meg. A től fogva életük nem volt többé drága előttük. A lélek fegyverzete mindenekelőtt ebben állott. S ez tuláradó élet volt.

Nézd meg azokat a férfiakat, akik áldásává váltak a világnak. Nem az önmegtágadás útján jutottak e erre mindnyájan? Ábrahámnak tuláradó élete volt, mikor így szólt Sodoma királyához: „Semmit a magam számára.” (1. Móz. 14: 22—24) Mózesnek tuláradó élete volt, mikor nénjéért, aki vétkezett ellene. Így kiáltott fel az égre: „Isten, kérlek, gyógyítsd meg őt!” (VI. Móz. 12—13) Luthernek tuláradó élete volt, mikor az igazság által foglyul ejtve, így kiáltott: „Itt állok, másképp nem tehetek!” Wesleynek tuláradó élete volt, mikor a maga és üldözött testvérei számára ezt a jelszót választotta: „Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk!”

Hogy nyerjük el ezt a tuláradó életet? Ha Krisztus él bennünk! Ha Krisztus él bennünk, akkor Ő a saját életét éli bennünk, tovább, úgy, amint ezt a földön élte, szolgáló, szerető, hordozó életet. Pál apostol élete azért hasonlított annyira a Mesteréhez, mert elmondhatta magáról: „Él bennem a Krisztus!” (Gal. 2: 20.). Hogy folytathatnánk másképpen az Ő életét? Mert ez, hogy „él bennem a Krisztus”, gyakorlatilag véve nem jelenthet mást, mint ezt: Krisztus én általam tovább folytatja az Ő életét! Péter azt mondja, hogy arra hívott el bennünket, hogy az Ő hatalmas dolgait hirdessük. (1. Pét. 2: 9.) Óh, milyen hivatás! Mint ahogy bibliánknak minden lapja Isten dicsőségének egy-egy darabját tükrözi vissza, Isten kijelentésének egy-egy részlete, úgy kell lennie a te életednek s az én életemnek. Vajjon megmutatuk már környezetünknek a Bárány kiváló tulajdonságait, Óh, mi mindnyájan letértünk a Bárány útjáról! Mindnyájan elnézzük, hogy a mi Urunk az alázatosságnak és szegénységnek völgyében járt,

mi pedig megmaradtunk a magunk nagyságának és büszkeségének magaslatain. Dicsérjük Őt, mint áldozati Bárányt, de magunk az önzés és a magunkkal való megelégedés rabságában vesztegeljünk. Pedig a Völegény a maga oldala mellé várja a menyasszonyt, azért így kiált felé: „Szálj alá!” Ő nem jön fel hozzánk, nekünk kell Őhöz alászállnunk.

Ezt olvassuk róla: „Önmagát megüresíté.” (Fil. 2: 7.) S ha átadod magadat neki, veled is ugyanazt cselekszi. Így nyersz tuláradó életet. Az öntöző kanna meg lehet töltve vízzel, de nem használ semmit a kiszáradt virágágyaknak, míg a kertész a kezébe nem veszi s ki nem üríti. Ezt teszi velünk Jézus, ha átadjuk magunkat neki. Azt mondja Ján. 6. részben: „Életemet adom a világeri.” S ha mi neki adjuk az életünket, akkor Ő a mieinkkel is azt cselekszi, amit a magáéval.

Ne várjunk rendkívüli tapasztalatokra! Tegyétek keresztyénségeteket gyakorlativá! Vedd a könyvet, amelyet áldással olvastál s ajándékozd oda másnak, s életed elkezd tuláradni. Vedd a szivarodat, a pohár sördet, a gyűrűdet, a fölösleges ruhadarabjaidat, s helyezd őket az Úr oltárára s életed elkezd tuláradni. Nyujtsd környezetednek Isten iránt való engelmességedet, imádságaidat, nyujts neki nyájas tekintetet, barátságos szavakat, szíves szolgálatot s életed elkezd tuláradni. Szeresd azokat, akik nem szeretnek, ne szidalmazd vissza azt, aki tégedet szidalmaz, viseld el csendesesen az igazságtalanságot, s életed elkezd tuláradni.

Steinberger.

Imakamrácskád.

Kempis Tamás a következő jó tanácsokat adja a hívő lelkek számára:

1. Gondoskodj olyan alkalmas időről, mikor egyedül lehetsz s csak önmagaddal foglalkozhatsz. A szent emberek kerülték az emberek társaságát, hogy annál többet foglalkozhassanak csendben Istennel.

2. Ahányszor emberek közt voltam, észrevettem mikor hazamentem, hogy mennyire nem vagyok ember.

3. Kamrácskádiban bizonyára megtalálod azt, amit künn elvesztettél.

4. Minél többet vagy kamrácskádiban, annál kedvesebb lesz; minél több időt töltesz kamrácskádon kívül, annál nélkülözhetőbbé válik.

5. Ha megtéréseidkor mindjárt sok időt töltesz kamrácskádiban, akkor olyan lesz az, mint a nélkülözhetetlen jóbarát.

6. Zárd be magad mögött az ajtót, miután Jézust behívtad. Töltsd vele az időt. Oly békét lesz nála, mint másutt sehol.

7. Jézus nélkül lenni, pokol. Vele lenni, paradicsom.